

21-12-2012 op Bonaire ontraadseld

Spannend jeugdboek over de zeer nabije toekomst

Afgelopen week is er een nieuw Nederlands jeugdboek dat zich deels op Bonaire afspeelt, op twee plaatsen tegelijk in de doop gehouden: in Aruba en in Den Haag. „Het jaar 2012 is net begonnen“, staat er op de achterflap. „Onverwachts vertrekken Nikita en Claire, twee hartsvriendinnen van 15 en 16 jaar, naar Bonaire. Ze verblijven op Black Mamba, de oudste plantage van het eiland, waar onverklaarbare dingen gebeuren. Samen met Kirza, Francis, Roy en Alvin gaan ze op onderzoek uit. Als een oude geest het zestal confronteert met het duistere verleden van Atlantis, raken ze verzeild in een bizar avontuur.

Door Jeroen Heuvel

Het jaar 2012 blijkt het cruciale jaar om de sardes van haar definitieve ondergang te redden. Wanneer de twee meiden tijdens hun vakantie in New York toe de ontdekking komen dat ze al vanaf Amsterdam onophoudelijk worden geschaduwd, is het te laat. Toeval bestaat niet en ze lopen met open ogen in de val.

Veel kinderen lezen graag spannende boeken, bijvoorbeeld over indianen en cowboys - Arendsoog -, over piloten in oorlogstijd - Biggles -, of over paarden en liefdesavonturen op vakantie, en soms echt literatuur, zoals *Alleen op de Wereld*. Later op de middelbare school gaat die hobby over in andere bezigheden, voor de meeste kinderen. Als er door de leeraar Nederlands een lijstje met verplichte boeken wordt opgegeven, vergat dat tegen beter weten in het leesplezier. In sommige landen proberen ze speciaal

voor de leeftijdsgroep die dreigt af te haken, boeken te publiceren. Jongeren spelen de hoofdrol, laat de inhoud gaan over de ontwikkelingsfase waarin zij zitten, dan zou de groep van twaalf tot vierentwintig jaar aangesproken worden, omdat deze adolescentenromans de mogelijkheid tot identificatie bieden. Volgens mij is het op de eerste plaats belangrijk dat een lezer plezier beleeft aan een boek. Dat mag iedere lezer zelf bepalen. Aan dit debuut van Rosee Bentana is veel leesplezier te beleven, vind ik.

Het is een echt meidenboek, waarin ze veel giechelen en lachen. Nikita is het verlegen, intelligente meisje dat alles wat ze weet, heeft geleerd van Discovery Channel en dat komt goed van pas in dit avontuur met dodelijke slangen, de Black Mamba. Het boek is vanuit Nederlands perspectief geschreven en bestaat uit drie delen. Het eerste deel vertelt over de aankomst op Bonaire en heet dan ook: *Een andere wereld*. 'Ik doe gewoon net alsof de douane de entree van de Efteling is. Kom ze hebben met een nieuw sprookje, over twee meiden die naar de tropen gaan.' 'Met een heks?' 'Met een heks.' 'En een prinses?' 'En een prinses.' 'Dan wil ik de prinses zijn.' 'Mij best.'

Op pagina 10 staat ook het verschil tussen de twee hartsvriendinnen beschreven, als ze op Schiphol wachten op hun vliegtuig.

Nikita bijt haar nagel door die net is afgebroken. Ze voelt zich vreemd opgewonden. Op de een of andere manier heeft ze een beetje gevoel dat er iets spannends staat te gebeuren en meestal komt haar gevoel uit. Ze hoort Claire een diepe zucht slaken en ziet hoe ze met één beweging van haar zonnebril haar haren naar achteren schuift. Een van de vele dingen die ze zo fascinerend vindt aan haar vriendin. Zelf voelt

ze zich soms een beetje moedeels als ze in de spiegel kijkt. Haar bos krullen is te weerbarstig om er model in te krijgen, daar is echt geen beginnen aan. Ook schaamt ze zich voor haar lichaam. Niet voor haar huidskleur. Die mokkaleur geeft haar juist een prettig gevoel, alsof haar vader nu steeds een beetje bij haar is. Het probleem zit hem meer in haar vormen. Nu haar billen ronder worden en haar borsten groter, verbijert ze zich liever in slobberkieren. Dat zal haar in de tropen niet meer lukken. Claire haalt haar steeds vaker over om strakke topjes en skinny jeans te dragen. Het gevoel dat ze dan halfnaakt is, wordt bevestigd door de begerige blikken die de jongens naar haar werpen.

Dat vindt ze verschrikkelijk, in tegenstelling tot Claire die juist van hun aandacht geniet. Zelfs na een tocht door de regen maken haar druipevende haarvlierten en doorgelopen make-up haar nog aantrekkelijk. Claire's blauwe ogen geven haar gezicht iets mysterieus. Dat komt ook doordat ze een beetje schuin omhoog staan. Die schuine ogen heeft ze van haar vader, een half Aziat. Van haar moeder heeft ze haar witblonde haren en haar mooie figuurtje. (op blz 65) 'Ik wil mi niks ingewikkelds, maar gewoon een beetje mensen aan het lachen maken, weet je',

zegt Claire met haar grappige accent.

De titel van het eerste deel slaat niet alleen op een andere wereld dan Nederland, maar ook op een geheime grot die ze ontdekken, met slaventekeningen er in, en waarvan zij alleen weet hebben, op Bonaire. De auteur is eigenlijk twee auteurs: Rosee Bentana (zie de gelijknamige website) is een pseudoniem voor Christel Cosijn (kozijn = bentana) & Richelle van den Dungen Gronovius, twee Nederlandse vrouwen die op Bonaire en in Aruba werken en onder meer schrijven voor het Antilliaans Dagblad. De schrijver kijkt door een roze kader naar een nieuwe wereld.

Ook al gaan de personages naar Bonaire omdat de moeder van Nikita, Katinka, met haar vriendin, Eva, daar een landhuis inrupevende haarsierien en doorgelopen make-up haar nog aantrekkelijk. Claire's blauwe ogen geven haar gezicht iets mysterieus. Dat komt ook doordat ze een beetje schuin omhoog staan. Die schuine ogen heeft ze van haar vader, een half Aziat. Van haar moeder heeft ze haar witblonde haren en haar mooie figuurtje.

(op blz 65) 'Ik wil mi niks ingewikkelds, maar gewoon een beetje mensen aan het lachen maken, weet je',

Miep Diekman en Inge Faasse, vriendin van de beide schrijfsters die de presentatie in Den Haag inleide, tonen Black Mamba vlak na de boekpresentatie. FOTO GISELLE ECURY

Rosee Bentana, met links Christel Cosijn en rechts Richelle van den Dungen Gronovius, samen met uitgeefster Angelique Kersten. FOTO LEONTIEN COSIJN

moelijke deel. Ik heb het proces - waarbij in een tijd van twee jaar van een manuscript dat in 2009 nog de hilarische titel had van 50 miljoen oilyballs is gewerkt naar de veel sterkere want intrigerende titel *Black Mamba* waaronder het geheel bewerkte verhaal nu ver-

schijnt. De herschrijving en uitbreiding leidde van 272 Kb naar een verhaal van 699 Kb.' bij dit ene boek van Rosee Bentana, want er zijn nog zoveel avonturen te beleven, over bijvoorbeeld de precolumbianse tijd van Amerika, de zondvloed, de ijstijd, Le-

murië, maar komt er een serie, zoals van Pity of De dijke tweeling. Bovendien hoop ik dat het lokale schrijvers aanspoort om hun boek(en), jeugdboeken of adolescentenromans eindelijk te gaan publiceren, in het Papiamentu of in het Nederlands of in welke taal dan ook.

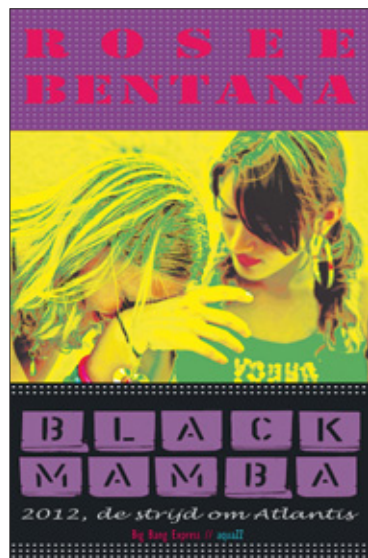
leefde ons waarschijnlijk verraden maar daar kwamen we te laat achter. TIS hield hier geheime bijeenkomsten in verband met hun ontwikkelingen met SXC, de basis op Curaçao waar ze met behulp van Atlantische technologie een vliegtuigje ontwikkelen waarmee ze naar de stad Atlantis kunnen, want als zij de geavanceerde technologische kennis van Atlantis te pakken krijgen (...)

Het laatste deel, *In de wil speelt zich af in New York*. Daar komen alle draadjes van de thriller samen en staat het thema geschreven: 'Nash koeroe nash gha, je kunt het, als je je angst loslaat.' Het is de auteurs geluk om gedurende 218 pagina's de spanning er in te houden en met veel humor, rake ragedichten en wat kalverleefde een eentijds jeugdboek te schrijven.

Tijdens de presentatie begin deze week in Aruba, verwees Wim Rutgers die de totstandkoming van dit boek heeft meegemaakt naar de hoeveelheid werk die er in heeft gezeten. 'Schrijven blijkt in *Black Mamba* iets van persoonlijk plezier, maar dan komt vervolgens de hoofdlijn van het moeizame publiceren. Het plein voor de auteurs dat ze een groot deel van hun enthousiasme hebben bewaard voor dit

Wim Rutgers verwees naar de totstandkoming van het boek, waar veel tijd in heeft gezeten. 'Schrijven blijkt plezierig, maar dan komt de hoofdlijn van het moeizame publiceren. De auteurs wisten een groot deel van hun enthousiasme te bewaren voor dit moeilijke deel.' FOTO LEONTIEN COSIJN

De omslag van het boek.